

epifania

TYGODNIK PARAFII

pod wezwaniem Objawienia Pańskiego w Błiznem

NUMER 547 • Czwarta Niedziela Wielkiego Postu • 10 marca 2024 r.

➤ SŁOWO TYGODNIA z Ewangelii według św. Jana (3, 14-21)

A jak Mojżesz wywyższył węża na pustyni, tak potrzeba, by wywyższono Syna Człowieczego, aby każdy, kto w Niego wierzy, miał życie wieczne. Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony. Kto wierzy w Niego, nie podlega potępieniu; a kto nie wierzy, już został potępiony, bo nie uwierzył w imię Jednorodzonego Syna Bożego. A sąd polega na tym, że światło przyszło na świat, lecz ludzie bardziej umiłowali ciemność aniżeli światło: bo złe były ich uczynki. Każdy bowiem, kto się dopuszcza nieprawości, nienawidzi światła i nie zbliża się do światła, aby nie potępił jego uczynków. Kto spełnia wymagania prawdy, zbliża się do światła, aby się okazało, że jego uczynki są dokonane w Bogu».

CZYTANIA NIEDZIELNE:
 2 Krn 36,14-16.19-23;
 Ps 137,1-2.3.4-5.6;
 Ef 2,4-10;
 Aklamacja J 3,16;
 J 3,14-21

Ks. Marian Rowicki

Najwspanialsza wiadomość dla każdego człowieka: Bóg z miłości do każdego z nas, dał swego Syna, a w Nim życie wieczne. Zbliży się więc do światła, aby rozświetliło nasze ciemności i wskazało drogę prawdy. Aby zbawienie stało się naszym udziałem i poprzez nas docierało do świata.

EWANGELIA „W PIGUŁCE”

Zdzisiejszej Ewangelii pochodzi jedno z najsynniejszych i najczęściej powtarzanych wypowiedzi Pana Jezusa: „Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne”. Jest to wręcz Ewangelia „w pigułce”, bo tak wiele treści i głębi mieści w sobie to jedno zdanie. Niemniej ważne jest, abyśmy również zwrócili uwagę na cały kontekst tej wypowiedzi Chrystusa. Otóż pada ona w odpowiedzi Nikodemowi, który pod osłoną nocy przychodzi do Jezusa szukając odpowiedzi na nurtujące go pytania. Jezus nagle mówi o wężu wywyższonym na

pustyni, który miał być sposobem uzdrowienia Izraelitów na pustyni za czasów Mojżesza. Ta historia - sama w sobie - jest bardzo zaskakująca: po co robić podobiznę węża aby uzdrawiać ludzi? Czy nie można było zrobić czegoś innego aby ratować, tych którzy zostali ukąszeni? Tutaj wydaje się być ujęta pewna głęboka prawda dotycząca naszego życia... Od dawna wiadomo w psychologii, że najskuteczniejszym sposobem porażenia siebie z własnymi lękami jest stawianie im czoła, skonfrontowanie się z tym co nas przeraża. Jeśli ktoś boi się np. wystąpień publicznych - najszybciej sobie z tym poradzi wychodząc do ludzi. Kiedy patrzymy lękowi w oczy i wychodzimy mu na przeciw, zaczyna działać w nas uzdrawiający mechanizm. Coś może nas nieustannie „kąsać” w życiu, coś czego się boimy. Lęk tak silny, że możemy żyć się z nim na tyle, że zacznie nas definiować. Ale stawienie mu czoła powoduje oddzielenie siebie od źródła lęku i wyzdrowienie.

Taka sama dynamika dotyczy krzyża Chrystusowego. Czego się boisz w życiu - jest już ujęte na krzyżu. Okrucieństwo, opuszczenie, samotność, śmierć, zdrada, przemoc, wysmianie, cierpienie, złamane serce, upokorzenie, oszczerstwa, duchowe cierpienie - to wszystko jest na krzyżu. Bo tego wszystkiego Jezus na krzyżu doświadczył. Tak jak węże na pustyni za czasów Mojżesza kąsały Izraelitów, tak i nas „kąsają” różne lęki. Ale zamiast uciekać od nich, lepiej popatrzeć na ich obraz aby doznać uzdrowienia. Na krzyżu widzimy całe cierpienie i strach jakim diabeł chce na nas obciążyć. Ale co widzi na krzyżu Pan Bóg? Miłość, która zwycięża całe to zło, którego tak bardzo się lękamy. Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego dał, aby ten pokonał wszystko co może nas w życiu przerażać. Na krzyżu dokonało się nasze Zbawienie. Nie musimy się już więcej bać.

➤ **Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego dał, aby ten pokonał wszystko co może nas w życiu przerażać.**

Ks. Andrzej Wolski

Franciszkanin w ZHP

Zakonnik franciszkanin – a jednocześnie harcmistrz w ZHP – o. Jacek Szczepanik został mianowany na funkcję kierownika Wydziału Wychowania Duchowego i Religijnego Związku Harcerstwa Polskiego. Ojciec Jacek ma 50 lat. Do zakonu wstąpił w roku 1992. W roku 1999 przyjął święcenia kapłańskie. Skończył ponadto studia podyplomowe „Informatyka i Techniki Internetu” na Politechnice Warszawskiej oraz mnóstwo kursów i szkoleń. Przez lata pełnił wiele funkcji społecznych w Kościele, Ochotniczej Straży Pożarnej, ZHP i sporcie. Otrzymał wiele odznaczeń, nagród i wyróżnień. Jest pierwszym od lat kapelanem pełniącym funkcję kierownika wydziału Głównej Kwatery ZHP.

Caritas zimą

Już po raz dziewiąty Caritas Polska i warszawska Straż Miejska przeprowadziły wspólnie jesienno-zimową akcję „Trochę Ciepła dla Bezdomnego”. Od połowy listopada patrol Straży Miejskiej dwa razy w tygodniu dostarczyły tysiące konserw, zup, koców, śpiworów, skarpet itp. akcesoriów dla bezdomnych. Produkty przygotowała Caritas dzięki wsparciu Ofiarodawców. Udzielono także blisko tysiąc konsultacji i interwencji medycznych. Caritas to największa organizacja dobroczynna w Polsce. Pomaga setkom tysięcy potrzebujących w kraju i za granicą. Struktura organizacji składa się z Caritas Polska (koordynatora projektów ogólnopolskich i zagranicznych) oraz z 45 oddziałów diecezjalnych.

Jabłoń Ulmów

W Watykanie posadzono symboliczną jabłonkę ku pamięci rodziny Ulmów. Ci błogosławieni ponieśli śmierć za ukrywanie Żydów. Dołączyła do innych drzew upamiętniających ważne wydarzenia. Przewodniczył jej watykański sekretarz stanu, kard. Pietro Parolin oraz szefowa Kancelarii Prezydenta RP Grażyna Ignaczak-Bandyk. Jabłoń ofiarował marszałek województwa podkarpackiego, Władysław Ortyl. To wyjątkowe drzewo, gdyż pochodzi bezpośrednio od jabłoni zaszczipionej przez bł. Józefa Ulmę.

„Akcja 21.20” na Jasnej Górze

Jasna Góra jest duchową stolicą Polski. Tutaj trwa nieustanna modlitwa za naszą Ojczyznę. W nowennie od 16 do 24 marca Apel Jasnogórski i końcowa modlitwa będą wspólnym błaganiem w intencji Ojczyzny, zgody narodowej i poszanowania życia ludzkiego. Można się włączyć do niej indywidualnie z dowolnego miejsca w kraju i za granicą. Wystarczy odczytać intencję na dany dzień, odmówić „Ojcze nasz”, „Zdrowaś Maryjo” i modlitwę w intencji Ojczyzny.

Medytacja z aniołami z naszej świątyni odc. 4/6: Serce przebite na wskroś

W wielkopostnym cyklu, w ramach którego wspólnie przyglądamy się dekoracji malarskiej na ścianie prezbiterium, i umieszczonym na niej symbolom męki Pańskiej, czas na anioła trzymającego w ręku włócznię. Ten fragment bliźnięńskiej polichromii przypomina nam o podwójnym świadectwie miłości, jakie otrzymała ludzkość na wzgórzu Golgoty. Czy pragniesz skorzystać z jej mocy?

Wstrząsająca scena z końcówki rozdziału 19 Ewangelii wg Św. Jana wbija się w serce i umysł. Chwilę temu skończył Zbawiciel świata, a my obserwujemy dalszą część festiwalu zwyrodnienia żołnierzy pełniących „służbę” pod Krzyżem. Ci zrutynizowani, znudzeni ludzie chcą iść jak najszybciej do domu. Aby upewnić się, że pozostawili skazańca martwym, przebijają Mu włócznią Serce. Ze zranionego narządu wytryskuje woda i Krew (J 19,34).

Prawdziwe znaczenie ciosu włócznią ukaże już kilkadziesiąt lat wcześniej starotestamentalna Księga Zachariasza (Za 12,10). *Na dom Dawida i na mieszkańców Jeruzalem wyleję Ducha przebłagania* – zapowie. Pod Krzyżem okaże się bowiem, że Krew i woda będą kaskadą ożywiających funkcji – które spełniają w Kościele do dziś. Woda jest znakiem Ducha Świętego, odradzającego, orzeźwiającego każdego, kto Go otrzyma. Krew to wyraz niezgłębionego miłosierdzia Bożego; została nam dana, by jako świadectwo miłości osłonić dusze przed sprawiedliwym zagniewaniem Boga.

– *Nikogo nie wyłączyłem* – oznajmi Pan Jezus siostrze Faustynie, prosząc, by przekazała światu orędzie o ogromie łaski zalewającej świat z Serca przebitego włócznią. *Szczęśliwi, kto w ich cieniu [tych dwóch promieni] żyć będzie* – doda na kartach *Dzienniczka*. To samo możemy usłyszeć, wpatrując się, jak siedzi w majestacie w centrum malowidła w Bliźnem.

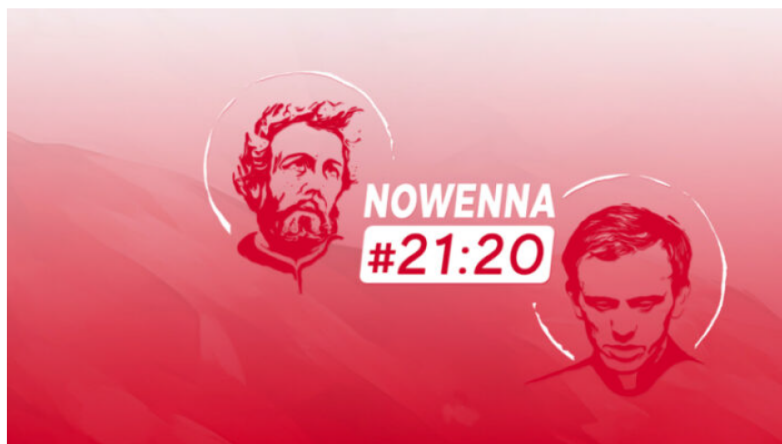
Zaproszenie do medytacji:

Mistyczne znaczenie ciosu włócznią, którą widzimy w rękach anioła na polichromii w Bliźnem, może być trudne do zrozumie-

nia. Poświęcę więc piątkową adorację przed Najświętszym Sakramentem, aby – angażując wyobraźnię i zmysły – stanąć pod Krzyżem. Oczami duszy zobaczę, jak z Serca Jezusa spływa na mnie źródło wody (Ducha Świętego) i Krwi (przebaczenia za wszystko i miłosierdzia Bożego). Co one we mnie oczyszczą? Co ożywią? Co w czasie tego spotkania powie mi Bóg?

Jeśli ktoś jest spragniony, a wierzy we Mnie – niech przyjdzie do Mnie i pije! Jak rzekło Pismo: Strumienie wody żywej popłyną z jego wnętrza. (J 7, 38–39).

Paulina Konieczna

IKONA TO BOŻE SŁOWO CZ. 3

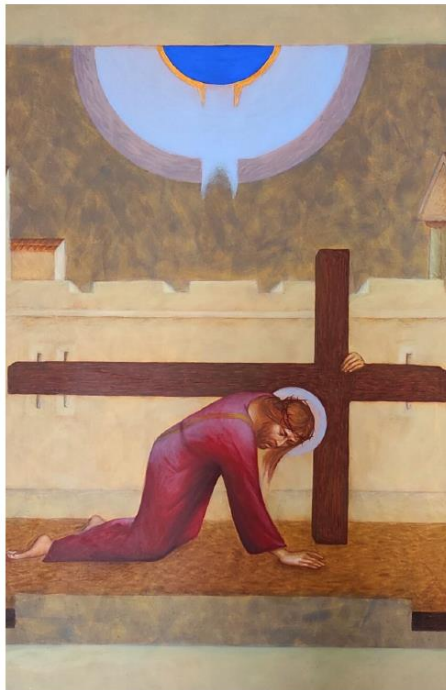
Teodora Bozhikova urodziła się i wychowała w Bułgarii. Obecnie mieszka w Warszawie. W świątyni w Bliznem możemy modlić się przed Drogą Krzyżową jej autorstwa.

Stoimy właśnie przy piątej stacji naszej drogi krzyżowej – Szymon pomaga nieść krzyż Jezusowi. Wszystkie stacje mają wspólne elementy. Na jakieś szczegóły powinniśmy zwrócić uwagę?

Droga Jezusa biegnie wzdłuż murów Jerozolimy. Na każdej ikonie znajduje się postać Maryi. Czasami dostrzegamy ją bliżej centrum, czasem z boku. Bardzo chciałam pokazać, że Maryja cały czas towarzyszyła Jezusowi – i duchem, i swoją obecnością podczas tej trudnej drogi. Nieustannie Go wspierała, jest Współodkupicielką.

Na każdej stacji u góry widnieje okrągły, niebieski element. Co oznacza?

To jest sfera nieba, to symbol Boga Ojca, który cały czas uczestniczy w męce swego Syna. Wszystko, co się dzieje na ziemi, dzieje się za zgodą Ojca, według Jego woli. W momencie, gdy Jezus trzy razy upada, sfera się obniża – to odruch Ojcowskiego serca, które reaguje poruszeniem na upadek Syna. Na ostatnich stacjach, które obejmują chwilę śmierci Jezusa owa sfera niebieska – symbol Boga Ojca – opada niżej, w stronę krzyża. To jest chwila, gdy Bóg Ojciec chce być jak najbliżej swojego Syna, chce Go wspierać, jednoczyć się z nim w bólu i cierpieniu.

A dolna część ikon?

Wszystkie stacje łączy – oprócz sfery Boga Ojca, która nieustannie podąża za Jezusem

i muru wyznaczającego drogę na Golgotę – także strefa śmierci i otchłani w postaci ciemnych fragmentów namalowanych pod drogą. Na początku te strefy znajdują się po bokach, a w ostatnich stacjach zajmują centralne miejsce pod krzyżem. W czwartej stacji Jezus delikatnie przekracza granicę między ziemią a otchłnią. Jest już zmęczony ciężarem krzyża, jest coraz bliżej śmierci, dlatego stopa nachodzi na tą sferę. Nagły widok Matki dodaje mu sił, aby powrócić do dalszej drogi.

Widzę na piątej stacji świętego Piotra, a nawet koguta. Czyżby Piotr był obecny podczas Męki? W klasycznej Drodze Krzyżowej nie umieszcza się Piotra.

Rzeczywiście, według Tradycji apostoł Piotr nie jest obecny przy Jezusie podczas tej drogi. Kiedy jednak rysowałam tę stację, pomyślałam, że w kłopotach zazwyczaj oczekujemy pomocy od osoby nam najbliższej. Tymczasem w życiu bywa różnie – z pomocą przychodzi nam ktoś inny, niekiedy nawet człowiek obcy albo stojący na uboczu. Dlatego na tej ikonie narysowałam zarówno Piotra, jak i Szymona, który pomaga Jezusowi. Chrystus jest lekko zwrócony w kierunku obydwu tych ludzi. Piotr, najstarszy z Apostołów, obiecał zawsze pomagać Mistrzowi, a teraz Go opuścił, wyparł się. Dlatego chciałam, aby był obecny na tej stacji jako przypomnienie naszej słabości.

Która ikona może nas jeszcze zaskoczyć niespotykanym elementem?

Mówiłam już o Maryi i dzbanach z Kany Galilejskiej. Na ósmej stacji, pośród płaczących kobiet, umieściłam także dziecko. Myślałam o dzieciach, które kilka dni wcześniej witały Jezusa wkraczającego uroczystie do Jerozolimy. Dziecko stało się tutaj obrazem wszystkich naszych dzieci, które musimy wychować, którym musi-

my także wytłumaczyć Mękę Jezusa. Dziecko to kolejne pokolenie, które będzie świadczyło w przyszłości zarówno o chwale, jak i uniżeniu Jezusa.

Bardzo dziękuję jeszcze raz w imieniu wszystkich mieszkańców i gości naszej parafii za trud, jaki włożyliście w stworzenie Drogi Krzyżowej. Niech służy nam wszystkim do głębokiej, refleksyjnej modlitwy.

Rozmawiał ks. Janusz Stańczuk

> Ogłoszenia Duszpasterskie

- 10.03 – niedziela,
 - g. 17.30 Gorzkie Żale,
 - zachęcamy do udziału w nabożeństwach stacyjnych w Warszawie,
 - zachęcamy do abstynencji, można swoje postanowienia wpisywać do księgi parafialnej,
 - do kosza przed ołtarzem można składać dar serca dla potrzebujących.
- 13.03 – środa,
 - jedenasta rocznica wyboru Ojca Świętego Franciszka,
 - o g. 18.00 modlimy się w intencji KJR.
- 15.03 – piątek,
 - po Mszy św. wieczornej Droga Krzyżowa,
 - adoracja Najświętszego Sakramentu do g. 21.00.

Są wolne intencje mszalne.

> Wystawa ikon pt. „Oto syn Twój, oto Matka twoja”

Do 27 marca w Muzeum Archidiecezji Warszawskiej można zobaczyć wystawę około 50 ikon, które powstały podczas Międzynarodowych Warsztatów Ikonopisów w Castel Gandolfo.

Artyści zinterpretowali za pomocą ikon scenę opisaną w Ewangelii św. Jana: *Kiedy więc Jezus ujrzał Matkę i stojącego obok niej ucznia, którego miłował, rzekł do Matki „Nie-wiasto, oto syn Twój”. Następnie rzekł do ucznia „Oto Matka twoja”. I od tej godziny uczeń wziął Ją do siebie.* Efekty ich pracy można będzie oglądać prawie przez dwa miesiące w Muzeum Archidiecezji Warszawskiej.

Ikony powstały podczas Międzynarodowych Warsztatów Ikonopisów w Castel Gandolfo niedaleko Rzymu. W wydarzeniu uczestniczyło 40 artystów z Polski i Ukrainy. Wystawa „OTO SYN TWÓJ, OTO MATA TWOJA” była już pokazywana w Siedlcach,

we Lwowie i w Nowym Sączu. Bezpośrednio po wystawie w Muzeum Archidiecezji Warszawskiej, prace będą pokazywane w Berlinie.

„Zainteresowanie kolejnymi edycjami warsztatów i wystawami potwierdza, że ikona nadal dla wielu osób jest drogą do Boga, jest okazją do spotkania z sacrum, a sztuka współczesna to także sztuka religijna. Popularność jaką cieszą się kolejne wystawy, zdaje się potwierdzać prawdę, że człowiek jest istotą duchową i tej duchowości szuka, a sztuka jest drogą do serca człowieka” – podkreśla Muzeum Archidiecezji Warszawskiej.

<https://archwaw.pl>

MSZE ŚW.

I NABOŻEŃSTWA

Niedziele i święta

9.00

10.30 - Msza święta dla dzieci,
(wrzesień - czerwiec)

12.00

18.00

Dni powszednie

8.00

18.00

Spowiedź

Spowiedź odbywa się przed każdą Mszą św.

Pierwszy piątek miesiąca

Spowiedź od godz. 17.15

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna: poniedziałek, środa, piątek
w godzinach 17.00 - 17.45

Parafia Rzymskokatolicka

Objawienia Pańskiego

ul. Łaszczyńskiego 1

05-082 Blizne

tel./fax (022) 722 02 50

Konto parafii

Nastąpiła zmiana konta parafialnego,
prosimy o uwzględnienie tego.

Nowe konto:

16 2490 0005 0000 4530 7455 5934

Redakcja

redakcja.objawieniepanske@gmail.com

www.objawieniepanske.waw.pl

(do ściągnięcia wszystkie poprzednie numery EPIFANII razem z Epifankiem)

